

Full diocesà

24 de gener del 2021

p5 —Balanç positiu de la botiga «Moda-re» de Càritas

p6 i p7 —Clausura del 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense

La Setmana de la Bíblia mes virtual

La **Setmana de la Bíblia** arriba a la seva cinquena edició. Els dies 24-29 de gener seran dedicats a la Bíblia amb el lema «Sortim a sembrar la Paraula» (Mc 4,14). No obstant això, aquest any serà diferent dels anteriors: tots els actes **seran retransmesos virtualment a través del seu web**.

Les entitats promotores de la Setmana de la Bíblia (l'Abadia de Montserrat, l'Associació Bíblica de Catalunya, el Centre de Pastoral Litúrgica, l'Editorial Claret, l'Abadia de Montserrat i Ràdio Estel – Catalunya Cristiana) oferiran en directe els següents actes del 27 i 28 de gener: dimecres, 27 de gener, a les 18.30 h, es podrà seguir des de la cripta de la basílica de la Sagrada Família

de Barcelona la meditació sobre «Les torres, símbol de la nova Jerusalem», a càrrec del Dr. Armand Puig; dijous, 28 de gener, a les 19.00 h s'oferirà des de la capella de Sant Pau del Seminari de Tarragona la pregària-meditació.

Per altra banda, hi haurà la «Presentació de l'Evangeli de Marc», a càrrec de la Dra. Mar Pérez, des de l'Acadèmia Mariana de Lleida, el dilluns 25 de gener; «Llegir l'Evangeli de Marc en temps de pandèmia», a càrrec del Dr. Agustí Borrell, des de Roma, el dimarts dia 26; i la «Presentació de la figura de sant Jeroni, en la commemoració dels 1.600 anys de la seva mort», a càrrec del Dr. Joan Ferrer, des de Girona, el divendres 29 de gener. Tots aquests actes seran les 19.00 h i es retransmetran també en diferit.

«Veniu amb mi, i us fare pescadors d'homes»

Diumenge III durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Jonàs

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat. (3,1-5.10)

Salm responsorial

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.
[24]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat. (7,29-31)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant

les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús. (1,14-20)

«Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament...»

La crida

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Aquells deixebles que van ser cridats per Jesús hi respongueren afirmativament i el seguiren. Anaren a la recerca de la veritat (la veritat que ens fa lliures). Van prendre's la vida amb realisme, sense vergonya, sense fer ostentació del seu propòsit, lluny d'afalagaments i de recompenses, amb una gran dosi de confiança, decidits i generosos.

Homes i dones som un mosaic de desigs i de contradiccions. La fe se'ns pot enfredorir, com ja ho manifestava, allà temps, el nostre poeta Ausiàs Marc: «Catòlic só, mas la fe no m'escalfa» (del seu «*Cant espiritual*»).

Jesús ens convida a fer camí amb ell. L'èxit més important del viure de cadascú és haver encertat el camí que ens duu cap a ell: les nostres decisions lliures ens determinen. La vida és un pelegrinatge dreturer, ni que avancem amb pas vacil·lant, un recorregut amb un propòsit i un significat clars, una ruta que no fem sols sinó en companyia.

Convertir-se vol dir anar girant-se cap a Déu, canviar en el cor i en la ment, si cal: un pensament nou il·luminat per una fe renovada, un sentiment nou que inflami el cor amb un amor com el de Jesús.

L'Evangeli ens duu a revisar les nostres actituds envers la fama, el poder, la riquesa, els lligams familiars... Tot això ens pot distreure de la nostra existència salvada. Seguir Jesús té un preu («Qui vulgui venir amb mi... que prengui la seva creu...», Mt 16-24), però ens promet la felicitat al capdavant de la caminada.

La imatge

Eren a les barques. Passa Jesús proclamant: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.» Per als primers apòstols això va suposar deixar la família i la barca per anar-se'n amb ell. Ni contractes ni condicions. La seva vida va fer un tomb, sense seguretat. Enamorats d'aquell galileu que acabava d'entrar en la seva existència. I ja no en va sortir.

Aparició de Jesús als seus deixebles al mar (s. XII). Mestre de Cabestany

Agenda

Lit. hores: Setmana III

25 dilluns

La conversió de Sant Pau
—Santa Elvira, vg
Acaba la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians
2n. Aniversari de la mort de Mons. Jaume Treserra
Ac 22,3-16 o bé Ac 9,1-22/Salm 116/Mc 16,15-18

26 dimarts

—Sts. Timoteu i Titus, bisbes
—Santa Paula, vda.
2Tm 1,1-8 o bé Tt 1,1-5/Salm 95/Mc 3,31-35

27 dimecres

—Sta. Àngela de Mèrici, vg. fund.
—Sant Enric d'Ossó, prev. fund.
He 10,11-18/Salm 109/Mc 4,1-20

28 dijous

—Sant Tomàs d'Aquino, dominic
He 10,19-25/Salm 23/Mc 4,21-25

29 divendres

—Sant Pere Nolasc, fund
—Sant Valeri (o Valer), bisbe
Beat Manuel Domingo i Sol, fund.
He 10,32-39/Salm 36/Mc 4,26-34

30 dissabte

—Santa Martina, vg.
He 11,1-2.8-19/Lc 1/Mc 4,35-41

31 diumenge IV de durant l'any / Cicle B.

—Sant Joan Bosco
Dt 18,15-20/Salm 94/1Co 7,32-35/Mc 1,21-28

Tecnologia en favor del patrimoni religiós

MEV

Un innovador projecte de l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural ha permès reunir de nou les set figures del conjunt del «Davallament d'Erill la Vall» després d'un segle d'estar distanciades, i nosaltres tindrem la sort de veure-les juntes, un altre cop, gràcies als beneficis que també ens aporta la tecnologia 3D. Aquest projecte s'ha gestat amb la col·laboració del MNAC i de l'església de Santa Eulàlia d'Erill la Vall (Vall de Boí).

El Davallament d'Erill la Vall és una de les obres més importants del romànic català. Es tracta d'un conjunt escultòric, la major part conservat al Museu Episcopal de Vic. El conjunt central correspon a les figures de Nicodem, desclavant de la creu la mà de Jesús, Jesús a la creu i Josep d'Arimatea. A la dreta del grup hi ha la imatge del lladre Dimes, amb la llengua a fora, i, a l'altre costat, el lladre Gestes. Pel que fa a la resta de les escultures del conjunt (la Mare de Déu i sant Joan), es troben ubicades al MNAC.

Notícies de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes

Hem rebut la revista "Informa" de les Hospitalitats de Vic i Solsona, en es lamenta de la suspensió, a causa de la pandèmia, del 53è. pelegrinatge previst per l'any passat i prefereix no fer previsions per a l'any 2021 «ara per ara, no sabem com serà el 2021. Tot és una incògnita, no podem assegurar res encara que les ganes hi siguin. Hem de veure com van evolucionant les coses, com es desenvolupen i que ens diuen els responsables del santuari al mes de febrer. Les juntes diocesanes i comarcals estan treballant igualment en un possible pelegrinatge del 12 al 16 de juny, programant els possibles actes i tota la infraestructura que comporta»

La revista també inclou una informació de com es va prendre la difícil decisió d'anul·lar el pelegrinatge del 2020. I també set testimonis particulars de visites privades a Lurdes durant aquest temps de pandèmia.

Per últim, es recorda que es pot fer un pelegrinatge virtual a la Mare de Déu de Lurdes, un reportatge que va emetre el Canal Taronja i que es pot seguir revivint, amb un enllaç a la web www.hospitalitatvicsolsona.org

Balanç positiu del primers mesos de la botiga «Moda-re» de Manresa

Iniciativa de Càritas, és a la carretera de Vic, número 25

El dia 12 de febrer Càritas Diocesana de Vic va inaugurar una botiga de «Moda-re» a Manresa per tal de crear tres llocs de treball d'inserció social i fomentar el consum de roba usada a fi de fer-lo més ètic i sostenible.

Durant el primer mes de funcionament ja es va poder apreciar la bona acollença del projecte entre els consumidors de Manresa i comarca.

En el temps que ha passat des de la reobertura, la botiga ha prestat un servei essencial, oferint roba de qualitat a uns preus molt assequibles, i oberta a tot tipus de públic. Un indicador d'aquest eixamplament dels perfils dels clients ha estat el creixement de les vendes, que, malgrat comportar imports reduïts, es paguen amb targeta. En el moment del tancament de l'exercici del mes de novembre podem afirmar que s'ha complert el 95% en la previsió de creixement de les vendes que es van fer en el pla de negoci elaborat abans de la seva obertura.

Les activitats d'inserció sociolaboral que promou Càritas Diocesana a través de la seva empresa d'inserció Treball Digne tenen una finalitat principalment social i ambiental;

però, com qualsevol empresa d'inserció, han de preveure la seva sostenibilitat econòmica en un temps raonable.

En aquest sentit, estem molt satisfets, perquè el compromís i la professionalitat de les tres persones contractades, amb el suport de les professionals i voluntàries de Càritas Manresa i de Càritas Diocesana de Vic, estan fent possible la continuïtat d'un projecte social de gran importància. També hem de reconèixer el suport dels nostres «germans grans» la Fundació Formació i Treball de Càritas Diocesana de Barcelona i la cooperativa «Moda-re» que formem les trenta-vuit Càritas diocesanes de tot l'estat i les respectives empreses d'inserció implicades en el projecte.

Per totes aquestes raons, però especialment per la funció social i ambiental que compleix el nostre projecte enmig de la gravíssima crisi sanitària, econòmica social que traïem, creiem que «ARA, MÉS QUE MAI, per tu i per tants altres», ens cal donar a conèixer la botiga «Moda-re» i el seu projecte.

Ens trobareu al vostre servei a la Carretera de Vic, 25, de la ciutat de Manresa.

Els bisbes signen un document encorator- jador el 21 de gener a Tarragona

Concili Provincial Tarraconense

A trenta anys de la cloenda del Vaticà II, el Concili Provincial Tarraconense (CPT) esdevé un acte de recepció d'aquell, en les seves paraules i en el seu esperit. Es podria dir fins i tot que, en les nostres diòcesis, el CPT és el punt culminant de la recepció del Vaticà II.

El CPT de 1995 va ser un esdeveniment sinodal en el qual va participar, sota el guiatge dels seus pastors, una representació substantiva del poble sant de Déu i en el qual es van palesar la riquesa i l'aportació dels diversos ministeris i carismes del cos eclesial.

L'Església, doncs, no ha de restar reclosa en les seves estructures i organismes, sinó que s'ha d'encarnar i fer-se solidària amb els goigs i les tristeses, els sofriments i les esperances de la humanitat.

La missió d'anunciar l'Evangeli ha estat confiada a tota l'Església i cada batejat és un «deixeble missioner».

El CPT ja posava en relleu la integració dels laics en les estructures de l'Església diocesana i precisava que calia que hi tinguessin «responsabilitats directives (delegacions, secretariats i consells)» i que hi representessin els grups amb tasques evangelitzadores com ara la catequesi o la caritat (resolució 134).

En relació a la Paraula de Déu, ens plantegem de reprendre i desenvolupar la resolució 57 del CPT, on es parla de la necessitat de potenciar «la lectura espiritual i eclesial de la Sagrada Escriptura».

Se subratlla la resolució 76, on, en línia amb la constitució del Concili Vaticà II *Lumen gentium*, es fa reposar l'atenció als pobres en un sòlid fonament cristològic. La

vida i la missió de Jesucrist són el motiu fonamental per a «viure com ell visqué i proclamar el missatge que ell proclamà» (8), proclamació que inclou tant els fets com les paraules.

Al cap de vint-i-cinc anys volem subratllar, una vegada més, allò que el CPT desitjava promoure: «una mentalitat i una espiritualitat de comunió» (resolució 120).

Semblantment, refermem la validesa de les seves resolucions alhora que constatem els grans canvis —eclesials, socials, humans i culturals— que s'han produït arreu del món i també en el nostre país, i que la pandèmia del coronavirus ha accelerat. De fet, ens trobem en un canvi d'època i aquesta situació demana capacitat de comprensió dels signes dels temps i creativitat per a afrontar els reptes que es van plantejant.

Les grans línies pastorals vigents avui

La pregunta «Esperit, què dius a les Esglésies?» és mostra de l'actitud de les nostres esglésies, fa un quart de segle i ara, de voler discernir els moments que vivim. Ben mirat, hi ha aspectes presents en la reflexió eclesial de llavors que continuen vigents ara. Són com fils conductors que denoten el continu guiatge de l'Esperit. Fem-ne un repàs:

Què trobareu en el document actual?

1. El Concili Provincial Tarraconense, un esdeveniment sinodal i de comunió

- Un itinerari eclesial
- La recepció del Concili Vaticà II en les nostres diòcesis
- El Concili Tarraconense, un do de Déu

2. L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangeli

- Els reptes de la situació actual
- El poble de Déu com a subjecte que comunica l'Evangeli
- Una Església de deixebles missioners
- Més enllà de la divisió entre «clergat» i «laicat»
- La missió dels laics
- Els consagrats i les consagrades
- La conversió pastoral de tot el poble de Déu

3. Paraula de Déu i sagraments, centre de la vida de l'Església

- El misteri del Déu que es revela en Jesucrist, celebrat en la

1. Anunciar l'Evangeli a la nostra societat

L'any 1995, com l'any 2020, respecte al moment del Concili Vaticà II, s'apreciava que les cadenes de transmissió natural de la fe s'havien trencat en molts casos. Es parlava ja de la necessitat d'una nova evangelització davant el panorama de cristians batejats no prou iniciats en la fe, mancats d'un trobament personal i viu amb Jesucrist. Es concreta que el subjecte de la missió és la comunitat eclesial en el seu conjunt, més enllà de la divisió entre «clergat» i «laicat».

2. La paraula de Déu i els sacraments en les nostres esglésies

A la llum de les resolucions del CPT, els bisbes consideren que cal promoure decididament l'escolta de les Sagrades Escripures en tots els camps de l'acció eclesial, especialment en la celebració eucarística, amb escoles de la Paraula, espais de pregària i adoració.

3. La sol·licitud pels més pobres i marginats

O, com diria ara el papa Francesc, «una Església pobra per als pobres». Aquesta actitud neix del fet que els pobres són membres de ple dret del Poble de Déu i no simples usuaris d'una ONG: l'Església ha de ser casa dels pobres, a imitació de Jesús. I ho ha de ser donant testimoni de transparència, honestat i justícia social, tenint cura de la creació i entenent l'ús dels mateixos béns com a servei i disposició per als altres.

4. La comunió eclesial i la coordinació interdiocesana

Ara, com fa cinc lustres, els bisbes subratllen el que el CPT volia promoure: una mentalitat i una espiritualitat de co-

munió, i això especialment quan l'exaltació del «jo» i dels drets de decisió de l'individu afebleix i dispersa les relacions i els vincles interpersonals. També la consolidació de la unitat pastoral de les diòcesis amb seu a Catalunya, entesa i viscuda amb esperit de comunió interdiocesana i de coordinació pastoral.

L'esperança en el futur, nous reptes

Els bisbes han fet públic un document per recordar el nostre Concili Provincial Tarraconense i encoratjar les comunitats cristianes actuals. Insisteixen i s'inspiren en els continguts del Concili Vaticà II i en el programa del papa Francesc en l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, que continuava la línia dels pontífexs anteriors.

L'agraïment al passat i el compromís humil amb el present ens conviden a fomentar la comunió de les nostres diòcesis. Volen que tots visquem realment un amor incondicional a les persones del nostre temps, especialment als més pobres, marginats i exclosos, i que oferim a tothom el tresor de la persona de Jesucrist mort i ressuscitat com la font inesgotable de l'esperança i de l'amor.

Les modificacions de la geografia humana en el territori són un gran repte. Cal que els cristians siguem presents tant en les perifèries existencials dels nostres germans com en els extraradis de les ciutats. Convé fer un pas endavant i reprendre la convicció d'anunciar i consolidar entre els grups humans el missatge cristià i la presència activa de la comunitat eclesial.

Es tracta de donar visibilitat, humana i física, cultural i social, al missatge evangèlic mitjançant iniciatives diverses que agrupin les persones en realitats comunitàries on es llegeixi la Paraula i es pregui, i on creixi la fraternitat cristiana. La missió exigeix creativitat i innovació, particularment en les situacions més complexes, els exclosos, els migrants i nouvinguts, el món de la cultura i de l'art, les mancances del món agrari... L'anunci de l'Evangeli equival a humanitzar uns àmbits on es constata una manca de vincles entre les persones i on la solitud és insistent i, per tant, on el missatge de Jesús apareix més que mai com la llum del món.

Vivim en una societat complexa i líquida, mixta i creativa, oberta al món però massa tancada en ella mateixa, on l'Evangeli ha de ser proposat amb força i convicció com a resposta i com a proposta, com a sal i llum d'una nova societat que tingui cura de les persones i de la creació, i en la qual se senti la veu dels pobres i la dels qui viuen en les perifèries.

litúrgia de l'Església

—L'Escriptura conté el tresor de la Paraula de Déu

—L'Eucaristia, cor de la vida cristiana

—El ministeri de la Paraula i dels sacraments

—Les escoles de la Paraula

—Espais de pregària i d'adoració

4. Una Església per als pobres i els qui viuen a les perifèries

—Els pobres, amics de Déu

—L'Església, mare dels pobres

—Els pobres són la carn de Jesucrist

—Les perifèries com a lloc de la missió de l'Església

5. El camí conjunt de les Esglésies amb seu a Catalunya

—El mestratge de l'Esperit

—Sinodalitat i comunió

—La unitat pastoral de les diòcesis amb seu a Catalunya

—Sal de la terra i llum del món

El Diumenge de la Paraula de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc ha volgut que el tercer diumenge del temps ordinari fos el Diumenge de la Paraula de Déu. A més, a les diòcesis amb seu a Catalunya, prenent com a dia fonamental aquest diumenge, celebrem la Setmana de la Bíblia. Ambdues realitats ens parlen amb claredat del valor de la Sagrada Escriptura per a la vida dels cristians, com també de la relació entre la litúrgia cristiana i la Paraula de Déu.

Hem d'incrementar la lectura i l'estudi dels llibres sants de la Bíblia

Ho hem sentit moltes vegades: són dues les taules de la celebració de l'Eucaristia, la de la Paraula i la de la mateixa Eucaristia, encara que són una i única taula, ja que és Crist el nostre aliment, amb la seva paraula i amb el seu Cos i la seva Sang. No és possible la celebració de la missa sense la proclamació de la Paraula de Déu, ni tampoc sense la celebració del memorial del Senyor. L'Església sempre ha remarcat aquesta unitat de les dues «taules», expressant amb els seus gestos litúrgics la importància d'ambdues.

En el nostre camí sinodal, justament quan estem a punt d'iniciar l'etapa de «Jesús», en què som convidats a reflexionar, dialogar, pregar i discernir sobre la centralitat de Crist per a la vida de cada persona i de la comunitat sencera, hem d'acollir la invitació del Diumenge de la Paraula per a augmentar la nostra estima a la Sagrada Escriptura. Hem d'incrementar la lectura i l'estudi dels llibres sants de la Bíblia, perquè, com deia sant Jeroni, «desconèixer les Escriptures és desconèixer Crist». Tota l'Escriptura parla de Crist. Hem de ser un poble que troba el seu aliment quotidià en la lectura de la Bíblia; una lectura orant a la llum de l'Esperit Sant i en la fe de l'Església.

La lectura de l'Escriptura té el seu punt àlgid i fonamental en la celebració de l'Eucaristia. L'escolta de la Paraula de Déu proclamada en la celebració eucarística és un moment de gràcia immensa. Som el poble dels oients de la Paraula. Aquesta proclamació s'ha de fer amb tota dignitat i claredat des de l'ambó de la Paraula. No es tracta dels textos bíblics que la comunitat escull o el ministre prefereix, sinó dels que l'Església ens ofereix per a aquell dia; i, a més, des dels llibres litúrgics. No podem utilitzar, si no és en cas de necessitat, altres edicions, encara que siguin aprovades per al seu ús privat o grupal. Tant de bo que poguéssim tenir l'Evangelari, volum amb els textos dels evangelis que es proclamen en les celebracions festives, per a remarcar la importància d'aquests en la celebració!

